

Sygn. akt II K 473/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Przeworsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Gaca

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Półtorak

po rozpoznaniu w dniach 11 stycznia 2017 r. i 17 stycznia 2017 r.

sprawy

A. Z.

s. E. i J. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to że:

W dniu 11 lipca 2016 roku w miejscowości M., woj. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 5 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II K 370/15 za popełnienie przestępstwa z art. 178a§1kk oraz wbrew orzeczonemu powyższym wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat, tj. od dnia 19 grudnia 2014 roku, do dnia 19 grudnia 2016 roku, kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej motorowerem marki R., nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym zgodnie z przeprowadzonymi badaniami: I badanie 1,32 mg/l, II badanie 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk

u z n a j e

I. oskarżonego A. Z. za winnego tego, że w dniu 11 lipca 2016 roku w miejscowości M., woj. (...) kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej motorowerem marki R., nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym zgodnie z przeprowadzonymi badaniami: I badanie 1,32 mg/l, II badanie 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 5 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II K 370/15 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat, tj. od dnia 19 grudnia 2014 roku, do dnia 19 grudnia 2016 roku to jest za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk i za to na zasadzie art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk

s k a z u j e

go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. na zasadzie art. 69§1, 2 i 4 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat

III. na zasadzie art. 42§2 kk **orzeka** wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio

IV. na zasadzie art. 43a§2 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonego **świadczenie pieniężne** w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej – (...)/ (...)

V. na zasadzie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 49, poz. 223 z późn. zmian.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa kwotę 540,45 (pięćset czterdzieści złotych 45/100) złotych oraz tytułem opłaty kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku

z dnia 17 stycznia 2017 roku

sygn. akt II K 473/16

Prokuratura Rejonowa w Przeworsku oskarżyła A. Z. o to, że w dniu 11 lipca 2016 roku w miejscowości M., woj. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 5 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II K 370/15 za popełnienie przestępstwa z art. 178a§1 kk oraz wbrew orzeczonemu powyższym wyrokiem zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat, tj. od dnia 19 grudnia 2014 roku, do dnia 19 grudnia 2016 roku, kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej motorowerem marki R., nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym zgodnie z przeprowadzonymi badaniami: I badanie 1,32 mg/l, II badanie 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lipca 2016 roku około godz. 15.35 funkcjonariusze policji Komendy Powiatowej Policji w P. G. Z. i M. S. pełniąc służbę w patrolu zmotoryzowanym w miejscowości M. zatrzymali do kontroli drogowej na wysokości posesji numer (...), jadącego drogą publiczną motorowerystę. Kierującym motorowerem marki R. o nr rej. (...) był oskarżony A. Z.. Funkcjonariusze policji w trakcie kontroli drogowej kierowcy wyczuli od niego woń alkoholu, w związku z czym poddali go badaniu na stan trzeźwości. W wyniku przebadania oskarżonego przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu A. ustalono, że posiadał on w trakcie pierwszej próby wykonanej o godz. 14.40 - 1,32 mg/l, w drugiej zaś przeprowadzonej o godz. 15.57 - 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony nie żądał badania krwi i podał do protokołu badania, iż spożył w tym dniu alkohol w postaci 1 litra piwa.

Policjanci ustalili ponadto w bazie kierowców, iż oskarżony w chwili przedmiotowego zdarzenia posiadał zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w tym więc również motorowerów.

Podczas kontroli oskarżony zachowywał się spokojnie, w żaden sposób jej nie utrudniał. Po wykonaniu stosownych czynności policjanci przekazali oskarżonego wraz z pojazdem wskazanej osobie, to jest przybyłemu na miejsce zdarzenia jego bratu K. Z..

W chwili czynu oskarżony posiadał w pełni zachowaną zdolność zrozumienia znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Sąd ustalił ponadto odnośnie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego A. Z., iż zakaz ten w chwili czynu obowiązywał wobec niego mocą wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 5 sierpnia 2015 roku sygn. akt II K 370/15. Wyrokiem tym Sąd skazał bowiem A. Z. za przestępstwo z art. 178a§1 kk na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych oraz orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Na poczet tak orzeczonego środka karnego Sąd zaliczył A. Z. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 grudnia 2014 roku. Skazanie powołanym wyrokiem po uiszczeniu przez A. Z. w dniu 10 września 2015 roku kary grzywny oraz wykonaniu

środka karnego w okresie od dnia 19 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2016 roku uległo zatarciu. Zatarcie skazania nastąpiło z dniem 19 grudnia 2016 roku co oznacza, iż od tej chwili A. Z. był osobą niekaraną i za taką uznać należało go w chwili wyrokowania w obecnym postępowaniu.

Oskarżony A. Z. ma 36 lat, jest bezdzietnym kawalerem. Z zawodu jest piekarzem i pracuje w wyuczonym zawodzie. Od 1998 pozostaje zatrudniony w piekarni (...) w A., aktualnie za wynagrodzeniem miesięcznym 1600 złotych brutto. Oskarżony jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 1,97 ha zabudowanego domem mieszkalnym, w którym zamieszkuje wraz z matką. Jest też właścicielem samochodu O. (...) z 1998 roku. Jak już wyżej wskazano, uznać należy, iż oskarżony nie był do tej pory karany (za takiego należy go traktować z uwagi na zatarcie uprzednich skazań).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

wyjaśnień oskarżonego A. Z. (k. 75), zeznań świadka G. Z. (k. 78), zeznań świadka K. Z. (k. 75-76), protokołu badania stanu trzeźwości (k. 2) świadectwa wzorcowania urzędnika kontrolno pomiarowego (k. 3), akt sprawy Sądu Rejonowego w Przeworsku o sygn. II K 370/16, pisma Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w P. (k. 8), Wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 6 kwietnia 2011 roku sygn. akt II K 109/11 (k. 22-23), Wyroku Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 5 sierpnia 2015 roku sygn. akt II K 370/15 (k. 24), opinii pracodawcy o oskarżonym (k. 77), karty karnej (k. 34), danych osobopoznawczych (k. 30-33), opinii sądowo-psychiatryczno-psychologicznej (k. 52-54), dokumentacji medycznej (k. 28-29 i 37).

Oskarżony A. Z. przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i wyraził żal, że tak się stało. Wyjaśnił, że jechał wówczas skuterem i oświadczył, że nie będzie już nim jeździł. Wyjaśnił ponadto, że zapłacił grzywnę orzeczoną wobec niego poprzednim wyrokiem Sądu oraz że orzeczony wówczas środek karny został wobec niego wykonany w całości. Oskarżony wskazał dodatkowo, że pracuje w piekarni i opiekuje się mamą, która choruje na nogi.

Przyznanie się oskarżonego do faktu jazdy w dniu 11 lipca 2016 roku motorowerem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości nie budzi żadnych wątpliwości Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego. Okoliczności te są w sprawie niewątpliwe, znajdują potwierdzenie w zeznaniach interweniującego funkcjonariusza policji G. Z. oraz w dokumentacji procesowej z przebiegu interwencji.

Sąd dał też wiarę wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie pozostałych podanych przez niego okoliczności, w tym dotyczących jego sytuacji osobistej i zawodowej. Są one niekwestionowane, znajdują potwierdzenie w stosownej dokumentacji i nie budzą żadnych wątpliwości Sądu.

W pełni za wiarygodne uznać należy zeznania G. Z., albowiem są one szczerze, logiczne i znajdują potwierdzenie w sporządzonej w sprawie dokumentacji procesowej, jak też w wyjaśnieniach oskarżonego. Świadek pełniąc służbę jako funkcjonariusz policji zatrzymał oskarżonego do kontroli, zaś po wyczuciu od niego woni alkoholu przeprowadził wobec niego rutynowe w tego typu sytuacjach czynności procesowe. Jego zeznania odnoszą się do wskazania zaobserwowanych faktów i opisanie przeprowadzonych czynności. W ocenie Sądu G. Z. podał tylko i wyłącznie to, co jest mu rzeczywiście wiadome w sprawie zaś jego szczerze zeznania mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Nie budzą również żadnych wątpliwości co do wiarygodności zeznania świadka K. Z.. Świadek jest bratem oskarżonego i równocześnie jako ksiądz pełni posługę w parafii w miejscu jego zamieszkania. Jego zeznania dają wyraz sytuacji rodzinnej i zawodowej oskarżonego.

Sąd dał wiarę przeprowadzonym na rozprawie dowodom z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności i wiarygodności, jak też nie budzą one wątpliwości Sądu co do zawartej w nich treści.

Z protokołu badania stanu trzeźwości przeprowadzonego wobec A. Z. wynika jednoznacznie, że oskarżony kierując motorowerem znajdował się w stanie znacznej nietrzeźwości, wyrażającej się kolejnymi wynikami wynoszącymi 1,32 mg/l, oraz 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wydana w sprawie opinia sędowo-psychiatryczno-psychologiczna dowodzi, iż oskarżony w chwili czynu był w pełni poczytalny. Opinia ta wydana została przez dwóch biegłych psychiatrów oraz psychologa posiadających niezbędny zasób wiedzy oraz doświadczenie zawodowe w kierunku w jakim opiniowali. Opinia ta jest pełna, jasna i przekonująca dla Sądu. Nie była też kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Dopuszczone przez Sąd z urzędu w poczet dowodów akta sprawy Sądu Rejonowego w Przeworsku o sygn. II K 370/15 nakazują uznać oskarżonego A. Z. na dzień wyrokowania to jest na dzień 17 stycznia 2017 roku za osobę niekaraną, co jest związane z zatarciem skazania z wydanego w tej sprawie wyroku z dniem 19 grudnia 2016 roku. Równocześnie wydany w tej sprawie wyrok dowodzi też tego, że oskarżony jadąc w dniu 11 lipca 2016 roku w stanie nietrzeźwości motorowerem złamał obowiązujący go wówczas zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów.

Walorem wiarygodności obdarzył również Sąd wszystkie pozostałe dokumenty zalegające w aktach sprawy, które to dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a ich prawdziwość i autentyczność nie budzi zastrzeżeń Sądu.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd uznał A. Z. za winnego, tego, że w dniu 11 lipca 2016 roku w miejscowości M., woj. (...) kierował w ruchu lądowym po drodze publicznej motorowerem marki R., nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym zgodnie z przeprowadzonymi badaniami: I badanie 1,32 mg/l, II badanie 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 5 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II K 370/15 zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat, tj. od dnia 19 grudnia 2014 roku, do dnia 19 grudnia 2016 roku.

Czyn oskarżonego stanowi przestępstwo z art. 178a§4 kk w zw. z art. 178a§1 kk.

Przestępstwo z art. 178a§1 kk popełnia sprawca, który znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Dobrem chronionym przez art. 178a§1 kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, tak bezpieczeństwo pojazdów, jak i pieszych. Nietrzeźwy kierowca stwarza bowiem zawsze potencjalne zagrożenie dla innych uczestników ruchu.

Przestępstwa opisanego w art. 178a§1 kk dopuścić się można jedynie umyślnie. Jak w przypadku każdego przestępstwa umyślnego dla bytu odpowiedzialności karnej niezbędne jest występowanie po stronie sprawcy świadomości realizacji wszystkich znamion, a zatem i świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Nie oznacza to oczywiście wymogu obejmowania zamiarem elementów ilościowych przesądzających o odpowiedzialności, sprawca nie musi uświadamiać sobie stężenia alkoholu we własnej krwi, wystarczy obiektywna postrzegalność stanu nietrzeźwości. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością.

Warunkiem odpowiedzialności za każde przestępstwo jest ponadto przypisanie sprawcy winy, tj. postawienie mu zarzutu, że w chwili czynu mógł postąpić inaczej i dać posłuch normie prawnej nakazującej mu zachowanie zgodne z prawem.

Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprawianie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu, a więc bezpośrednio władanie mocą silnika i nadawanie pojazdowi ruchu i kierunku. Prowadzenie pojazdu to obsługiwanie układu kierowniczego, ale także wszystkich podstawowych mechanizmów mających bezpośredni wpływ na jazdę.

Pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak też maszyna samobieżna i motorower.

W przypadku ruchu lądowego miejscem popełnienia przestępstwa z art. 178a§1 kk może być droga publiczna, ale także każde inne miejsce, w którym odbywa się faktycznie ruch pojazdów.

Zgodnie z ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Drogi publiczne ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne. Ulice leżące w ciągu tych dróg należą do tej samej kategorii co te drogi.

Drogą, w świetle ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, jest wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt.

Aby zrealizować ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk kierujący pojazdem mechanicznym musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

Zgodnie z art. 115§16 kk stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178a§4 kk dopuszcza się natomiast sprawca czynu określonego w art. 178a§1kk, który dodatkowo był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355§2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a§1 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Artykuł 178a§4 kk cechuje niejednorodny charakter normatywny: pierwsza jego część wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych, a druga część tego przepisu określa typ czynu zabronionego, bowiem okoliczności w nim wskazane związane są ściśle z oceną społecznej szkodliwości czynu sprawcy, który prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości lub odurzenia, nie tylko narusza podstawowe zasady bezpieczeństwa w komunikacji, ale ponadto, nie wykonując wcześniej orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okazuje lekceważenie dla wyroków sądowych, naruszając tym samym autorytet wymiaru sprawiedliwości.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe skutkowało koniecznością eliminacji z opisu czynu zarzuconego oskarżonemu aktem oskarżenia znamion związanych z jego uprzednią karalnością. Wobec zatarcia skazania karą grzywny w powołanej w opisie czynu sprawie II K 370/15 (na gruncie art. 107§4 kk) Sąd zobowiązany był bowiem wyeliminować te znamiona z opisu czynu przypisanego oskarżonemu.

W powyższym zakresie przywołać należy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2012 r. IV K.K. 59/12 Lex nr 1267077. W orzeczeniu tym słusznie podkreślono, że „odpowiedzialność na podstawie art. 178a§4 kk – ze względu na uprzednie skazanie za przestępstwo z art. 178a§1 kk lub wymienione w §4 kk art. 178a – sprawca czynu z art. 178a§1 kk ponosi do momentu zatarcia wcześniejszego skazania w myśl zasad ogólnych, określonych przepisami rozdziału XII kodeksu karnego. Fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a§1 kk lub wymienione w art. 178a§4 kk, zaistniały w dacie wyrokowania co do popełnienia czynu określonego w art. 178a§1 kk, uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie unormowania art. 178a§4 kk także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania. Nie stanowi natomiast przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności na podstawie wymienionego unormowania art. 178a§4 kk zatarcie, w dacie wyrokowania, skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli będący przedmiotem osądu czyn z art. 178a§1 kk został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu”.

W świetle regulacji z art. 178a§4 kk, jak też powołanego orzeczenia Sądu Najwyższego nie ulega jakiegokolwiek wątpliwości, iż oskarżony w sposób wyżej już pisany dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk.

A. Z. w dniu 11 lipca 2016 roku kierował motorowerem po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości. Miał świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdyż jak sam przyznał spożył wcześniej 1 litr piwa. Wyniki badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu to jest 1,32 mg/l oraz 1,36 mg/l wskazują jednoznacznie, że oskarżony stosunkowo niedawno przed zatrzymaniem przez patrol policji spożywał alkohol, ponieważ spożyty przez niego alkohol był w fazie wchłaniania. Fakt, że stężenie wykazywało tendencję rosnącą świadczy o tym, że A. Z. zdecydował się na prowadzenie pojazdu stosunkowo w krótkim czasie po spożywaniu alkoholu. A. Z. jest osobą dorosłą, zdawał sobie sprawę, że nie powinien w takim stanie kierować samochodem. Można więc i należy przypisać mu winę to jest postawić zarzut, iż powinien był powstrzymać się w takim stanie od prowadzenia pojazdu. W przedmiotowej sprawie poza sporem jest, iż oskarżony A. Z. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Fakt naruszenia przez oskarżonego art. 45 ust 1 pkt 1 prawa o ruchu drogowym, który to przepis wprost zabrania kierowania między innymi pojazdem w stanie nietrzeźwości jest bezsporny.

A. Z. swojego czynu dopuścił się w okresie obowiązywania wobec niego sądowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów a więc także motorowerów.

Zakaz ten orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Przeworsku z dnia 5 sierpnia 2015 roku, sygn. akt II K 370/15 obowiązywał wobec niego przez dwa lata - w okresie od dnia 19 grudnia 2014 roku do dnia 19 grudnia 2016 roku. Tym samym zakaz ten obowiązywał oskarżonego w dniu 11 lipca 2016 roku to jest w chwili czynu objętego niniejszym postępowaniem.

Kierując w dniu 11 lipca 2016 roku po drodze publicznej motorowerem w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania wskazanego środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów – A. Z. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk.

Uznając oskarżonego A. Z. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk Sąd na zasadzie art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności Sąd miał na względzie, aby dolegliwość tej kary nie przekraczała stopnia winy przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu. Zdaniem Sądu orzeczona kara jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu i stopnia zawinienia sprawcy. Spełni też cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz cele pokładane w niej w zakresie oddziaływania na społeczeństwo.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony Sąd wziął pod uwagę wszystkie jego elementy tak podmiotowe jak i przedmiotowe. Przede wszystkim Sąd uwzględnił rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej oraz grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków i motywację sprawcy, a także sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa.

Mając na uwadze rodzaj chronionego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji, okoliczności popełnienia przestępstwa i sposób działania sprawcy, jak też nagminność tego typu przestępstw, należy stwierdzić, że stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny. Podobnie należy ocenić stopień zawinienia sprawcy, który działał w sposób umyślny. A. Z. miał pełną świadomość, że kieruje motorowerem będąc pod silnym działaniem alkoholu.

Prowadząc pojazd mechaniczny miał bardzo wysokie stężenia alkoholu, które dodatkowo wzrosło w kolejnym badaniu osiągając stężenie 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Dowodzi to znacznego stanu nietrzeźwości, a co za tym idzie wpływa na zagrożenie, jakie w tym stanie oskarżony stanowił dla innych uczestników ruchu drogowego. Swojego czynu dopuścił się ponadto się w godzinach wzmożonego ruchu drogowego.

Ponadto swoim czynem oskarżony nie zastosował się również do orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów, dając wyraz lekceważeniu nie tylko prawa, ale i prawomocnych orzeczeń sądowych. Nie kontrolował należycie swojego zachowania, skoro w stanie znacznej nietrzeźwości zdecydował się wbrew zakazowi kierować pojazdem po drogach publicznych. W chwili czynu oskarżony stwarzał poważne zagrożenie dla innych użytkowników dróg.

Czyn jakiego dopuścił się oskarżony zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 5. Wymierzając karę 1 roku pozbawienia wolności, a więc karę w dolnych granicach sankcji, przy tak znacznym stężeniu alkoholu jaki występował u oskarżonego w chwili czynu, Sąd wziął także pod uwagę właściwości i warunki osobiste sprawcy, które co prawda nie są ściśle związane z czynem przestępczym, jednakże mają wpływ na wymiar kary, gdyż pozwalają ją ściśle indywidualizować.

Uwadze Sądu nie mogło też umknąć, iż pojazd jakim poruszał się oskarżony to motorower co sprawia, iż zagrożenie jakie stworzył oskarżony jest nieco mniejsze niż analogiczne zdarzenie z udziałem kierowcy samochodu.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze Sąd przyjął więc dotychczasową niekaralność oskarżonego, fakt posiadania przez niego stałej pracy, pozytywnej opinii pracodawcy oraz jego warunki osobiste sprowadzające się do opieki nad starszą schorowana osoba to jest matka z którą zamieszkuje.

Tak orzeczona wobec oskarżonego kara 1 roku pozbawienia wolności ma na celu przede wszystkim uświadomić mu, że tego rodzaju czyny są dużym zagrożeniem dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Jest to równocześnie zdaniem Sądu najniższa możliwa do wymierzenia kara za czyn z art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk, jakiego dopuścił się A. Z., albowiem ustawodawca za przestępstwo to z uwagi na niepoprawność sprawców łamiących zakazy sądowe przewidział dla nich karę od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności Sąd na zas. art. 69§1, 2 i 4 kk i art. 70§1 kk warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres próby 3 (trzech) lat.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodziły szczególne przesłanki, o których wyraźnie mowa w art. 69§4 kk, a które pozwoliłyby na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Przeprowadzając rozważania w tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności zasługują sprawcy, co do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Zdaniem Sądu dotychczasowa postawa oskarżonego i sposób jego życia wskazują na to, iż w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, zostaną także osiągnięte wobec niego cele kary, a w szczególności sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępcstw.

Za szczególne okoliczności które stanowiły o możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd uznał przede wszystkim fakt dotychczasowej niekaralności A. Z. oraz to, że od wielu lat posiada on stałą pracę i jest cenionym przez pracodawcę pracownikiem. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, iż orzeczone obligatoryjnie świadczenie w kwocie 10000 złotych możliwe jest do uiszczenia przez A. Z. tylko w sytuacji posiadania stałej pracy i źródła dochodu. Pobyt w zakładzie karnym wiązałby się z utratą pracy i brakiem możliwości uiszczenia świadczenia. W sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary z pewnością świadczenie to zostanie przez oskarżonego uiszczone gdyż w przeciwnym razie naraziłby się on na zarządzenie wykonania orzeczonej kary 1 roku pozbawienia wolności.

Zawieszając wykonanie kary, jako szczególną okoliczność Sąd uznał też udowodniony w toku postępowania fakt opieki nad A. Z. starszą chorującą osobą – matką z którą oskarżony zamieszkuje.

Ustalając trzyletni okres próby Sąd uznał, iż będzie to odpowiedni okres czasu, który pozwoli zweryfikować postawę sprawcy zwłaszcza pod kątem czy Sąd słusznie wysunął pod adresem oskarżonego pozytywną prognozę.

Na zasadzie art. 42§2 kk orzeczony został w stosunku do oskarżonego obligatoryjny środek karny - zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Długość trwania orzeczonego zakazu ustalona została przez ustawodawcę w sposób ścisły i obligatoryjny. Trwała utrata prawa prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych stanowić będzie dla oskarżonego niewątpliwie znaczną dolegliwość, nie mniej jednak jest to wyłącznie konsekwencją poczynań samego sprawcy.

Na zasadzie art. 43a§2 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Jest to najniższe możliwe do orzeczenia świadczenie pieniężne wobec sprawcy czynu z art. 178a§4 kk. Konieczność jego zapłaty będzie dla oskarżonego dodatkową znaczną i wymierną dolegliwością płynącą z wyroku stanowiącego następstwo jego nieodpowiedzialnego czynu. Oskarżony posiadając stałą pracę jest w stanie choćby w ratach uiścić tak orzeczone wobec niego świadczenie pieniężne.

W punkcie V wyroku na zasadzie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 22.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 49, poz. 223 z późn. zmian.) zasądzone zostały od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w tym tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa kwotę 540,45 (pięćset czterdzieści złotych 45/100) złotych oraz tytułem opłaty kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych. Sytuacja majątkowa oskarżonego oraz fakt posiadania stałego źródła dochody i występowania w sprawie z obrońcą z wyboru dowodzi braku okoliczności, które uzasadniałyby zwolnienie oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania.